

В. „Нова Струя“

Излиза всѣка

Сѣбота.

годиненъ абонаментъ 4 л.,

полугодиненъ 2 лева,

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ПРОСВѢЩЕНИЕ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща на адресъ: Редакция
в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвень.

За обявления се плаща
по 10 ст. на дума на пър-
вата страница и по 5 стот.
на четвъртата. Приставски
публикации при особно спо-
разумѣние.

Администрацията моли всички неплатив-
щи абонати да побързатъ съ исплащане аба-
намента. Ще бъдемъ крайно благодарни на тия
наши приятели и познаници, които биха обър-
нали внимание на това обявление и биха из-
пълнили молбата ни.

Отъ Администрацията.

ПРЪКРАСЕНЪ СЛУЧАЙ

Да се снабдите съ потребнитѣ Ви канце-
лярски и ученически потребности имате само
тогава, когато посетите печатницата на Т. Хр.
Бърдаровъ въ Плѣвень.

Тамъ се намиратъ винаги отъ най добро
качество хартии, мастила, червенъ воскъ, цинко-
графни материали и се изработватъ съ най-голяма
чистота всички печатарски работи, като: книги,
вѣстници, годежни, свадбени и визитни карти и пр. и
пр.

Тамъ пристигнаха и разни видове иллю-
стровани пощенски карти за Великъ-денъ
и съ разни изгледи.

Цѣни извънредно намалени.

1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстявамъ на почитаемата публи-
ка, че отъ 1 того, открихъ въ гр. Плѣ-
венъ, въ зданието на г. Георги х. Ко-
стовъ, въ улица «Александровски пло-
щадъ» сръщу памятника, **Печатница и Кни-
женъ Магазинъ** отъ канцелярски, търгов-
ски и училищни материали: **книга за пи-
сане, разни мастила, червенъ воскъ, моливи,
тетрадки, пера, тефтери, регистри и пр.** отъ
доброкачественъ материалъ, така сжщо
печатницата ми е снабдена съ нови и
отъ всѣкакъвъ видъ букви, приемамъ
напечатването на разни **тефтери, цирку-
ляри, бланки, плика, фактури, полици, вѣнчал-
ни и визитни карти и пр.** съ най умѣре-
ни цѣни.

Съ почитание:

Т. Петровъ.

1—3

Опозицията и правителството

Въпросътъ за свикване на Народното
Събрание заглъхна, оппозиционния печатъ се
изтощи съ него, а правителствения органи,
безсилни въ своитѣ аргументи, мълчеа убий-
ствено. Ясно е, че правителството на прогрес-
иститѣ извърши едно прѣстѣпление, ако не
отъ формална гледна точка на нашата консти-
туция, то поне отъ точка зрѣние на парла-
ментарната и конституционна практика. Пра-
вителството съ растурване на бившото На-
ролно Събрание искаше да апелира къмъ на-
рода, да сондира неговата воля, да види как-
во е неговото желание. Е добръ, дали то се-
га, съ извършването на изборитѣ, направи
това? Ний мислимъ, че не, и не само ний тъй
мислимъ, но и всѣки, които не гледа прѣзъ
партизански очила на нашитѣ закони. Защо-
то въ изборитѣ се не сондира народната воля,
изборитѣ сами по-себе си не съставляватъ та-
зи народната воля. Тѣ сж една механическа
работа, едно сръдство, чрезъ което се деле-
гира народната воля; тѣ сж основата на коя-
то ще стѣпи тя: тѣ даватъ само носителитѣ
на тази воля, но никакъ не я оформяватъ, ка-
то нѣщо цѣло, осѣзателно. Само тѣзи носите-
ли или прѣдставители събрани ведно и на
едно мѣсто, по силата на законитѣ, прѣдстав-
ляватъ народната воля. Тѣй щото, догдѣто не

сж събрани народнитѣ прѣдставители, не мо-
же да се говори за никаква народна воля или
пъкъ за нѣкакво нейно проявление. Това е
тъй ясно, щото на дали има нужда отъ до-
казване; само хора заинтересувани могатъ
да го оспорватъ. Каквото и да казватъ, фактъ
е, че правителството се спре на сръднѣтъ и
колкото и да сж важни причинитѣ, тѣ никакъ
не извиняватъ неговитѣ дѣйствиа спрямо на-
родния суверенитетъ.

Но ако правителството се спре посръда-
та, то това никакъ не дава право на нашия
печатъ и на оппозиционитѣ народни прѣдста-
вители да се спратъ и тѣ тамъ, т. е. не трѣб-
ва да се ограничатъ само съ една критика и
съ едно слабо възбуждане на общественото
мнѣние. Опозиционния печатъ не трѣбва да от-
влича своето внимание отъ важността на въ-
проса, отиванieto на Данева въ Петербургъ
и Парижъ не трѣбва да подмамя никого, то-
ва е повече една правителствена маневра, от-
колкото политически актъ; а оппозиционитѣ на-
родни прѣдставители, особено по-свободолю-
бивитѣ, трѣбва да бждатъ готови за всѣко из-
ненадаване.

Нашия основенъ законъ дава инициатива
на правителството и княза за свикване на
народнитѣ прѣдставители, но тогава, когато на
правителството е нежелателно свикването, то
тази инициатива не изключаваша и произлизаю-
щата инициатива отъ самитѣ народни прѣдста-
вители, защото народнитѣ прѣдставители сж
повикани не да защитатъ волята и изпълнатъ
желанието на този или онзи, а да защитатъ
и прокламиратъ народния суверенитетъ и прѣд-
ставятъ народната воля.

Както нашия печатъ, тъй и нашитѣ опо-
зиционни народни прѣдставители въ различ-
нитѣ Нар. Събрания винаги сж се ограничавали
само съ критика; критиката е била точка на
замръзване за всѣка една инициатива произ-
лизающа отъ долу, когато всѣка една инициа-
тива произлизающа отъ горѣ е достигала
своя край.

Ето защо, днесъ когато никой не знае
какво може да ни сполети утрѣшния день, за-
щото у насъ всичко е възможно, даже и невъз-
можното става възможно, длъжностъ се нала-
га на оппозиционитѣ народни прѣдставители да
помислятъ за охраняване народния сувере-
нитетъ. Съ този свой актъ на гражданска доб-
лестъ ще докажатъ, че у насъ почвата за как-
вато и да е реакция е вече разрушена и че
нѣкои лица каквито и затаени мисли и скри-
ти желания да иматъ за нашето управление
ще сръщнатъ насрѣща си една непрѣодолима
сила, подържана отъ цѣлия народъ, щомъ тѣ
се опитатъ да изпълнатъ своитѣ желания. Врѣ-
ме е, мислимъ ний, нашитѣ партии да забра-
вятъ своитѣ котерийни произхождения и да се
позамислятъ малко за бждащето на нашето
управление и нашия народъ, защото отъ това
ще зависи и самото тѣхно сжществуване. До
сега у насъ правителството или правителстве-
ната партия е било всичко, отъ нея е зави-
сило и доброто и лошото управление на стра-
ната, тя е била пълень господаръ на всичко,
а дѣятелността на оппозиционитѣ групи или
партии е била нищожна, тѣ сж само викали
противъ всѣко едно дѣйствие на правителство-
то, критикували сж всички негови дѣяния, но
всичко това сж вършили не отъ любовъ къмъ
истината и народнитѣ интереси, а отъ чисти
партийни и котерийни интереси. И правител-
ствата не сж падали по-долу отъ оппозицията
— и тѣ сж вършили всичко за интересъ на
партията или княза. Но не трѣбва да се за-
бравя едно нѣщо, че колкото и лошо да е
правителството, каквито и зли намѣрения да
има то, щомъ е оппозицията тактична и има

народнитѣ интереси по-близо до себе си, от-
колкото своитѣ лични, то и тя става единъ
значителенъ факторъ въ управлението; и об-
ратното колкото оппозицията е по-кекава и ко-
ристолобива, толкова повечето и самото пра-
вителство по-неволя става лошо и злонамѣ-
рно.

Въ днешния критически моментъ за на-
шето политическо и държавно управление всѣ-
ка една оппозициона група трѣбва добръ да
опредѣли своето поведение въ Народното Съб-
рание и ако всички тѣзи отдѣлни оппозициони
групи се водятъ само отъ народнитѣ интере-
си, то тѣ въ своята поединична дѣятелностъ
ще указватъ едно общо давление на прави-
телството, ще го държатъ въ респектъ и ще
го принудатъ да бжде малко по-придърчиво
къмъ своитѣ дѣла и замисли. Не направи ли
това оппозицията, тя ще развържи ржцѣтъ на
правителството къмъ безаконията и незачита-
ние народнитѣ интереси, а самата тя ще ста-
не, каквато е била до сега, единъ обикновенъ
уличенъ викачъ, който нищо общо нѣма съ
народа, но които си служи чрезъ народа са-
мо за свои лични цѣли. Нека поне сега опо-
зиционитѣ групи укажатъ давление върху пра-
вителството и подигнатъ своитѣ акции въ сръ-
дата на народа. Дано не бждемъ излжгани!

Константиновъ.

Орелъ, Ракъ и Щука. *)

Когато пишешъ настоящитѣ редове, изъ всички
краища въ България се пѣятъ химни на Българ. Уч.
Съюзъ; телеграфа е неспокоенъ отъ «дерзания», «по-
рицавания», «долу», «горѣ» и пр. Възхищение голѣ-
мо: числото на съюзнитѣ членове е доста увеличено,
вѣстника има по-вече абонати, правителството вече
не ни прѣслѣдва съ онази свирепостъ—съ една рѣчи,
всичко отива по медъ и масло. Та не и отдавна в.
«Съзнание» възпѣваше побѣдоносната тактика на
съюза, възхищаваше се отъ *заякването* на съюза.

Но... не щѣтъ ли, верѣтъ тоя оптимистически
въторгъ, на зелената маса отново пакъ се поставя
тръгливия въпросъ—съюзната политика и тактика—
и чака своето разрѣшение. Поставянieto наново то-
зи въпросъ показва, че той още не е правилно раз-
рѣшенъ, че съюза прѣживѣва и до сега единъ ненор-
маленъ животъ, макаръ «тихо» и «мирно» сдружени-
тѣ у-ли да проявяватъ своята обществена дѣйностъ.
Има единични случаи, кждѣто по изборитѣ нѣкои
«виноголави» социалисти у-ли се провиниха, ала на
мнозина сдружени у-ли никой нищо не имъ прѣчи.
Напр. «юнацитѣ» отъ Лейбъ-Гвардейския ескадронъ
на Заимова и князь Фердинанда прѣкрасно на 15/III
дефилираха подъ звуковетѣ на воената музика, пра-
виха чудесни пирамиди върху гърба на охлузгания
нашъ—музикъ, данъкоплатецъ.

Други съюзни у-ли отлично, въ своитѣ рѣчи на
19/II, възпѣха Велика Санъ-Стефанска България, крал-
ската корона на Фердинанда; трети пакъ пѣятъ свой-
то «херовико» всѣки празникъ въ черковата, дър-
жатъ сказки съ «религиозно-прав. съдържания»; чет-
върти, прѣснати по различни партийни «исти», кога
тайно, кога явно, уреждатъ мѣстнитѣ партийни бюра
Е, кажете, моля Ви се, всичко това не е ли общест-
вена дѣйностъ? Може ли нѣкой да оспорва, че дър-
жанието сказки съ «религиозно-прав. съдържания» не
е обществена дѣйностъ? Ето защо единъ дружественъ
членъ на Z-то учит. д-во прѣспокойно разказваше до-
волно, че държалъ 5—6 сказки съ «религиозно-прав.
съдържания». Намиратъ се и такива съюзни у-ли,
които въ неопасни мѣста се красятъ съ своитѣ поли-
тически вѣрою, ала не сж чужди и на «практичностъ-
та»?!. Други пакъ съюзни у-ли, по едни и други при-
чини, донасятъ въ инспекцията за «нарушителитѣ»
на окр. 12680, а въ сжщото врѣме, за да се пока-
жатъ герои прѣдъ другаретѣ си, *протестира*тъ въ М-то
противъ сжщото окръжно, противъ наказанието на
«нарушителитѣ». Z-кото уч. д-во сжди единъ свой
членъ (прѣдседател на дружественъ клонъ) за така-
ва една геройска постѣпка: донасяния за «наруши-
телитѣ», и то безъ да го пита нѣкой, и протестира-
ние въ сжщото врѣме. М-то било уведомено отъ

*) Редакцията, макаръ че несподѣля горния писмистич-
ески възгледъ на автора, ще дава мѣсто на всѣки, който би
искалъ да хвърли извѣстна свѣтлина върху вътрѣшния и бжда-
щето на съюза.

И-цията за постъпката на този съюзен човък и запитва И-та: «има ли още такива *«екземпляри»*!...

Да изброяваме още подобни потресаващи факти из живота на съюзните у-ли, мислим, е излишно. Нека споменем още, че учителския съюз служи на мнозина у-ли за опозиционен лукс. Такива съюзни учители щом им дойде партията на власт не само напускат съюза, ами стават и негови претивници. Достатъчно е да си припомним поведението на едновременноните «капитани».

Слѣдъ изброяването на горни факти, разумния и искрения читател до какви заключения може да дойде за съюза? Дали, дѣйствиелно, нашия съюз «*закъва*», или «*отслабва*» отъ въздѣйствието, което указаха върху него «*взаимно-борящи се*»? *Дали това нарастване по количество на съюзните членове не води къмъ изрождение и въ едно недалечно бъдеще нашия съюз да стане подобенъ на Сръбския и др.* А особено слѣдъ влизането въ организацията на класните учители?

Ето единъ въпросъ отъ капитална важностъ за бъдещето на нашата организация!

Кой знае, какъ гледатъ нашите съюзни другари на тия работи, обаче на мнозина, па и на мене лично навѣватъ много песимистически размисления. Поведението на нѣкои дружества по време на «десятька», а сѣщо и конгресното признаване, (VI к.) цѣло за делигати да се признаватъ делегираните лица отъ онѣзи д-ва, които едва ли не бѣха изказали благодарностъ къмъ Иванчева—Радославия кабинетъ за спасението страната чрѣзъ десѣтъка и най-сетне, подвѣждането отъ упр. комитетъ на послѣднѣтъ, а особено при М-ра Пѣева, една лична комитетска тактика ни даватъ право да мислимъ, че денесъ нашия съюз нѣма оная сила, която я имаше при най-успешното и ожесточено гонение. Отъ друга пѣкъ страна, това всичко кара да изчезва боевия характеръ на организацията и я приравнява на една обикновено професионална организация за защитаване своите лични користолобови интереси. И ако денесъ се яви единъ Величковъ—Вазовъ и вземе камшика въ ръцѣ, ний се съмняваме, въ числото на стоящите съюзни членове, които съ жаръ и рискъ се хвърляха едно време въ борбата за съюзното дѣло, като имаха твърда вѣра въ дѣлото, то денесъ нѣкои отъ тѣзи ратници едва ли биха се рѣшили да дадатъ такива жертви, прѣдъ грозната бѣднина на съюза.

Погледнете най-напрѣдъ на тѣзи по-първи ратници за сдружаването кждѣ отидоха. Малко останаха денесъ отъ тѣхъ въ редоветъ на съюзното у-во. Нѣкои още стоятъ, но тѣхното стояние е само въ плащания съюзния вносъ и нищо по-вече. Ний виждаме, че хора, които съ музигѣ си едно време възпѣваха този съюзъ, денесъ да го наричатъ «*гланешка работа*», като считатъ за унижение да се занимаватъ съ дѣлата на съюза. Нашите конгреси заприличаха повече на единъ заржчани педагогически събори. Вижете сега какви въпроси прѣдлага Упр. К-тъ за VIII конгресъ и ще се уверите въ всичко това. Нашето дълбоко убѣждение е, щото и отдѣлните д-ва и конгреси да се занимаватъ по-вечето съ работи, които се отнасятъ прямо или косвено до нашата цѣль, до нашия *галг*, отколкото съ една чиста педагогическа работа. Има конференции, има учителски съвѣтъ — тамъ му е мѣстото за подобна учителска дѣйностъ. Ясно е, че сега ний позариказвахме вече за съюзната *политика*. Споредъ насъ, учител. съюзъ би трѣбвалъ да има за центръ на своята дѣятелностъ извѣстна ясна и обоснована съюзна политика. Всѣка съюзна дѣйностъ, която не се базира върху тази съюзна политика, е дѣйностъ безплодна, даже и вредна за самия съюзъ. «Да работи всѣки, кой какъ разбира живота», принципъ, до колкото помнимъ прѣкаралъ даже въ единъ учителски конгресъ, не ще рече друго, освѣтъ да се самоунищожаваме взаимно. Ние сме били свидѣтели на силни разпри по между съюзни членове: единъ защищаваха десѣтъка, други го осждаха; единъ го прѣпоръчва на селяните, други го

осжда. Какъ ви се вижда, читатели, такова *задружнѣно* работение? Учителски съюзъ денесъ ни прѣставлява единъ конгломератъ, съставенъ части на когото не сж слѣпени, а се държатъ въ едно отъ една изкуствена взаимнодѣйствающитѣ сили. Ето защо ако единъ денъ се яви една по друга сила съ по-силно разрушающе влияние, наприкладъ, Величковъ—Вазовъ, Вачевъ, ще може да распрѣне много лесно този изкуствено крѣпенъ конгломератъ. Ний знаемъ, че ще бждемъ обвинени за този ни възгледъ, но не се страхуваме да го изкажемъ. И сега кога се чуватъ гласове за една строга съюзна политика, като имаме прѣдъ видъ посочените ни въ нагорните редове факти; вземени отъ съюзния животъ, ние тържествено заявяваме, че *при денешния съставъ на съюзните членове никогажъ нашия съюзъ не може да има една строга опредѣлена съюзна политика*. Нека се взематъ каквито и щатъ директиви въ конгресите, които би трѣбвало да дѣйствува и комитетъ и дружества, но бжде ли състава на съюзните членове тактъвъ, какъвто е сега, то нищо нѣма да се постигне.

25/III 902 год.

Скитниковъ.

Обезимотване на земледѣлците.

Голѣмата частъ отъ населението въ България е онази, която се занимава съ земледѣлие—1,251,480. Явствува отъ това, какво мнозинството въ страната ни сж земледѣлците. За богатството на една държава, като мѣрило, се има винаги на видъ благосъстоянието на земледѣлците и работниците, а не онова на «милионерите». Тая истина е подкрѣпена съ доводи и факти отъ истински економисти ратующи подъ знамето на диалектическия материализмъ. Въ нея нѣвга ще се убѣдятъ и «нашите финансисты» отъ калѣпа на Гешева и «момчерлака» Г. Т. Данаиловъ, професоръ (?)

Своеобразните турски закони отъ време още бѣха създали чифлишкото ступаносване на земята и подиръ 1839 г., съ издаване на Танзимата, даде се право и на Българина да владѣе недвижими имоти, което бѣ доста ползотно до сжществуването на семейната задруга. Сега за сега България е почти страна дръбно-земледѣлческа и положението на земледѣлца е твърдѣ несносно, защото економически е туренъ въ голѣма зависимостъ отъ пазаря, грозно и прѣстѣпно се експлоатира отъ лихвоимца и принудително се заставлява да плаща големи данѣци на държавата въ пари. Доказателство за това намираме въ произволното продаване и ниската цѣна на хранитѣ, добитѣка, гюлевото масло и други; въ многото изпълнителни дѣла срѣщу земледѣлци-дѣлжници по исоветѣ на държавата и частни лица, кредитори.

Министрътъ на правосъдието въ доклада до Княза отъ 2-й Авг. 1897 г. ни казва, че въ 1886 г. при сждебните пристави изпълнителни дѣла е имало по 150 годишно при едного, а въ 1896 г. «годишно на единъ приставъ се падатъ 775». Числото на сждебните пристави е 124; значи онова на изпълнителните дѣла е 93620. Къмъ това число трѣбва да се прибавятъ дѣлата, които се завеждатъ срѣщу бѣдните даноплатци по членове 9 и 14 отъ зак. за бирниците и ония за глоби и разни берии

между нея и гражданите, поради приватно-правни отношения, се разрѣшаватъ отъ управителните или чисто-сждебните сждища. Признаване началото за отговорността на държавата е извикало създаване на юридикция за разрѣждане и разрѣшаване породилите се между частните лица и държавата спорове въ широката областъ на управлението.

Държавата не е тваръ реална, а е *personae iure funguntur*, лице фиктивно и, като такова, тя понася отговорностъ, породена отъ дѣйствиата на своите служители. За доброто разбиране на тоя грамаденъ и важенъ въпросъ «отговорността на държавата» правимъ изложение върху отговорността изобщо, върху ония на упълномощителитѣ за извършеното отъ тѣхните пълномошници и пр. нѣща, които засѣгатъ и освѣтляватъ материята.

2. Подъ думата отговорностъ се разбира задължението да се поправятъ една врѣда, причинена отъ извѣстно дѣяние, на което човѣкъ е прякъ или посредственъ дѣецъ. Отговорността е обезателство, което едно разумно и свободно лице поема върху себе си за да отговаря за послѣдствията отъ актоветѣ, извършени отъ него, отъ лицата, за които той е дѣлженъ да дава отвѣтъ или отъ прѣдмети и твари, находящи се подъ негово нагледване.

Юридическата отговорностъ е: *углавна* (наказателна) състояща въ това, че на дѣеца се налага наказание, (чл. чл. 13, 18, 26 и 28 отъ Наказ. Законъ) и *гражданска*, състояща въ поправяне на сторената врѣда чрѣзъ даване една опредѣлена сума пари, аналогична съ природата на дѣянието и врѣдоносния актъ. Наказателната отговорностъ се урежда отъ нак.

(72,000) въ полза на държавата, които дѣла се водятъ у главните бирници. Смѣло би могло да се каже, какво подобни дѣла ще има близо до 200,000.

Въ повечето случаи за събиране земанията на държавата и лихваритѣ се продаватъ имоти на длѣжниците. При извършване на тия продажби отъ сждебните пристави и финансовитѣ агенти се гледа да се запазятъ интереситѣ на кредиторитѣ, но не и да се облегчи положението на нещастните длѣжници. Отъ подобни продажби, по едно отъ Д. Благоевъ изчисление, ежегодно се обезимотватъ около 22000 души, имотитѣ на които малолѣпно се купуватъ отъ разни «думбази». За това нѣщо много спомагатъ и нашите закони: чл. 1037 отъ Гражд. Сждопроизводство, който позволява единъ имотъ да се продава за много долна цѣна и чл. 314 отъ Зад. и Договоритѣ, който недопуска унищожението на публична продажба, ако и имота да се е продавалъ за 5 л. при явна очевидностъ, че той струва 500 л.

Измѣненето на горните два члена и на ония закони, които позволяватъ обезимотване на земледѣлците, е необходимо, потрѣбно. Ако досегашните наши управници, кумиръ на които е капитала (нѣщо мрътво, което ѣде плода на живия трудъ) и «несъзнателната маса», неорганизирана за класова борба, не сж готови или нежелаятъ да премахнатъ противорѣчиата въ живота и замѣняване «собствеността» съ «общността», би могло поне да приематъ разумни законоположения, които да поспиратъ процеса на обезземяването и да сторятъ нѣщо за подобрѣние «хала» на земледѣлците, на тия трудолюбиви и нестеливи граждани, които рѣдовно спожда глада: липсата отъ достатъчна храна, спретна носия и здравословно жилище.

Нигдѣ населението не е гѣй изложено на обезимотването като въ Плъвенско. Това се дължи и на обстоятелството, че въ Плъвенско има грозни лихвоимци и прѣстѣпни експлоататори. Разнородните случаи по земяне—даване на «зеленичаритѣ» и чудноватитѣ «парични операции» на дружество «Нива» сж най-убѣдителни доказателства. Земледѣлческото население отъ тоя плодороденъ край се е оплаквало нѣколко пѣти; то даже е искало отъ министерството да направи нѣщо, отъ което да се види, какво държавата, за охраняване интереситѣ на най-производителните у насъ групи, се замѣсва въ економическия имъ животъ. Нѣкои казватъ, че сегашний министръ на правосъдието готвялъ законопроектъ по тоя въпросъ. Видѣ-щемъ! Спорѣдъ насъ, разумни петиции и недемонстративни митинги биха повлияли на министерствата и събрание то и биха ги накарали да обърнатъ внимание на такива искания, които ще запазятъ нашия земледѣлецъ отъ безсърдечността на различните кредитори и ще подигнатъ отчасти неговото економическо и културно състояние.

Плъвень.

Войдаръ.

Гражданската отговорностъ на държавата.

1. Държавата е единъ постояненъ организъмъ, който прѣдставлява народа и дѣйствува отъ негово име и за нѣгова смѣтка. Държавата, за различие отъ физическите лица, се именува публично морално лице, имеюще юридическа дѣеспособностъ—законна възможностъ да е снабдена съ права и натоварена съ задължения, която способностъ, спроти естеството на извършваната отъ нея дѣйностъ, е политическа и гражданска.

Чрѣзъ оргнитѣ, стоящи на чело на управителните уредби, и служителитѣ, прѣдставляващи разните учрѣждения, държавата се туря въ сношения съ гражданитѣ, свързва договори, извършва разнообразни актове и пр. Въ силата на това, тя, за упражненіе на правата си и за охраняване на интереситѣ си, има право по начинъ административенъ и по редъ сждебенъ да изисква нѣща отъ лицата, които и сж накрѣтили правата и уврѣдили интереситѣ. По силата пѣкъ на това, че държавата е натоварена и съ задължения, тя понася и отговорностъ и заради туй, чрѣзъ даване обезщетение, поправя врѣдитѣ на ущетенитѣ. Това е и справедливо, и нравствено; то е освятено отъ законитѣ и разяснено отъ юриспруденцията (чл. 56—58 Договоритѣ; чл. 18 Окр. Управ.; Рѣш. на Вър. К. Сждъ подъ № 53/95 г., 858/96 г. и 580/97 г.; чл. 1384 отъ С. Civil; рѣш. на Фр. Кас. Сждъ отъ 14/8/1877 г., и многи други; Рѣш. на Лиежки Ап. Сждъ отъ 15/2 1883; на Брюкс. К. Сждъ отъ 9/12/1880 г. Държавата, като имотно-правенъ субектъ, се приравнява къмъ отдѣлните граждани и препирнитѣ, възникнали

законъ и тя е лична, тѣй като по углавните дѣла всѣки отговаря само за себе си (чл. 10 отъ углав. сждопр.), а гражданската—отъ гражданскитѣ закони, сборъ отъ обще-задължителни правила относящи се до уреждане имущественитѣ и фамилините отношения на лицата. Държавата понася само гражданска отговорностъ, защото тя не може да извършва углавни прѣстѣпления. Ето защо тука ще се говори само за гражданската отговорностъ и то за онази, която се непоразда въ силата на договоръ.

Началото за гражданската отговорностъ, като законоположение, е личало и въ тур. гражд. законъ (чл. 20). Отъ 1-й Мартъ 1892 год., съ влизане въ сила на закона за договоритѣ, това начало de la matière la plus générale, е проведено въ чл. 56, гласящъ така: «всѣко дѣйствие на човѣка, което причинява врѣда на друго, задължава тогава, по вината на когото е послѣдвало то, да поправи врѣдата». Туй относително общий принципъ. Изриченъ текстъ за отговорността на държавата нѣма въ закона, обаче тя се изважда изъ постановлениата на чл. 56 и чл. 58 п. 3, въ който се казва, че упълномощителтъ (държавата) отговаря за врѣдитѣ причинени отъ неговъ пълномошникъ (държавенъ служителъ) при изпълнение на длѣжността си, на която го е поставилъ. Тоя изводъ се потвърждава и отъ рѣшението на Върх. Кас. Сждъ подъ № 470/97 г. и 53/95 год.

Изобщо отговорността се поражда отъ углавните прѣстѣпни дѣяния и отъ гражданскитѣ прѣстѣпления и полупрѣстѣпления—случаи при които задълженията се образуватъ и безъ съглашение. Първитѣ прѣстѣпления, влизаящи въ кадра на наказателното

Изъ Видинско.

Бръгово-новоселския клонъ отъ Вид. окол. учит. дружество «Животъ», ето що е извършило тая година.

Тоя клонъ има на 8 Ноември първото си заседание, въ което се държа сказка за развитието на учителската организация». Сказчика проследи въ кратко живота на съюза отъ основаването му до днесъ, спикитъ който му сж правили управляющитъ и жертвитъ дадени отъ него. Съ скърбъ забѣлѣза той за загубитъ на съюза въ лицето на Ан. Николовъ и Ив. Мошевъ, особено тоя послѣдния, който е казалъ: «има смисълъ живота, има защо да се живѣе». Послѣ указа на помощта, която единъ съюзъ може да даде на здруженитъ учители, материална и морална. Обаче, за да се получи нужната матер. и морална помощ изисква се една маса внушителна, която съзнава нашето значение като възпитатели, а за да се подготви всичко това иска се работа, работа, и пакъ работа отъ народния учителъ.

Отъ дебатитъ, които се породиха, възникнаха два въпроса, за които членоветъ поискаха да се говори по-пространо: «причинитъ за пораждането на съюза» и цѣлта му въ свърска съ убѣжденията на учителя.

Рѣши се въ идущето заседание да бжде развита първата тема. Клона взема рѣшение да приготви едно прѣдставление, въ тия села, гдѣто има удобства за случая, отъ сумитъ получени, едната половина да се употребятъ за *мѣстни нужди въ селата, а другата да послужи за основаване на подвижна библиотека* при клона, отъ каквато иматъ нужда учителитъ въ тоя затѣнгенъ край.

Второто заседание стана на 6 декем. въ което се разви *упомѣнатата тема*: причинитъ за пораждане на уч. организация. Сказчика съ единъ много лекъ приомъ доказа, че нашия економически животъ се разлага и че отъ день на день все повече и повече става концентрацията на капиталитъ. Отъ друга сграна несигурността на учители въ материалното му положение го тласкаше все повече и повече въ образуването на единъ общъ съюзъ. Тая идея, каза той, не е отъ 94 година. Тя е по стара, но условията тогава не беха тъй назрѣли за да може тя да се реализира. Още въ 89 год. въ Видинъ, Русе и др. имаше опитъ за единъ таквъ съюзъ, но не можа да успѣе по горнитъ причини. Слѣдъ това призна се, че всичко движение има своята подкладка въ економичес. животъ на народитъ, слѣдовател. и нашата организация не може да се остави вънъ отъ това общо течение.

Рѣши се, да се ангажиратъ съ приготвянето на една вечеринка и да се даде по разнитъ села отъ името на дружеството.

Обаче не е само това отъ дѣятелността на учителитъ въ тоя пунктъ. Въ нѣколко села тѣ сж успѣли да отворятъ вечерни училища въ които се прѣподаватъ слѣднитъ прѣд.: Бъл-

гарски езикъ, Смѣтане, Хигиена, Гражданско учение и Геометрия, тия училища има въ слѣднитъ села: Бръгово, Коцлово, Неговановци и Върфъ, въ с. Ново-село сжщо свѣта е взелъ рѣшение да се отвори подобно училище и вървамъ, че скоро ще изпълни рѣшението си.

Тия училища сж почнали занятията си въ едни села отъ края на ноември, а други отъ началото на декември. Посѣщаватъ се добръ учен. има отъ 40—60 въ всѣко училище и сж раздѣлени на два курса: грамотни и неграмотни. Могатъ учителитъ да се заематъ съ по широка обществена дѣятелност, но като иматъ прѣдъ видъ, че населението е руманско и много мжно ни разбира, то сега се ограничаваме въ тая си много блѣда дѣятелност.

В.

До редакцијата на в. «Нова Струя», тукъ.*)

Т-но редакторе,

Въ 20 брой на издаваемия се отъ Васъ вѣстникъ е помѣстено едно ангрѣфиле, съдържащо непрѣпорчителни работи, вършени отъ нѣкои членове на на Плѣвен. Окр. Пост. Комисия.

Понеже се инсинуира лично противъ менъ и понеже явно се вижда, че почитаемота редакция е станала проводникъ на недоброевѣстни донесения, то за честта си и престижа на учреждението, въ което сж ме поставили избирателитъ на Плѣвенски Окржгъ, длъженъ съмъ да дамъ обяснения по прѣписанитъ върху ми въ три пункта на ангрѣфилето Ви обвинения, а Ви, Г-не редакторе, за вѣтановление на истината, вървамъ, че ще имъ дадете гласностъ въ единъ близъкъ брой на «Нова Струя».

1. По мое ходатайство отпусната бѣ на ученикъ при мѣстното грънчарско училище М. Василевъ, една помощ отъ 250 лева, за която дѣйствително дахъ ми бѣ разписка за че е получилъ. Обаче, тая сума съ съгласието на ученика и бѣдния му баща (мой съселанинъ) остана на хранение у менъ и до сега даже, отъ която помощъ азъ му давамъ ежемесечно за удовлетворение нуждитъ си. Съ даденитъ му на 24 т. м. 15 лева ставатъ всичко 142 л. 50 ст. Това може да се удостовѣри съ разпискитъ, които притежавамъ за взетитъ до сега суми отъ него.

2. Депозитната сума на Ловченския житѣль Кр. Атанасовъ, внесена по единъ търгъ, дѣйствително не се знае у кого е останала, но несправедливо е да се обвиняватъ членоветъ отъ Пост. Комисия, защото выпрошенный търгъ е държавенъ, а не окржженъ, и като така той не е произвежданъ отъ Пост. Комисия. Въ другъ Окр. Управление е взело грижата за издирване на тоя депозитъ.

3. Исплащанieto на служащитъ става отъ чл. касиера на комисията. Въ т. г. бюджетъ нѣма прѣдвидени суми за исплащане кантонерски заплати, както що твърди дописникътъ Ви.

Независимо отъ туй, кантонерскитъ заплати се исплащатъ отъ чл. касиера, но само ако длъжачитъ общини сж внесли суми за тая цѣль. Ето защо не въ редки случаи е казвано на нуждающитъ се «нѣма пари», а това последно обстоятелство толкози често се случва въ Плѣвен. Окр. Каса, колкото и въ джебевѣтъ на болшинството отъ българскитъ данокоплатци, на ако щете и въ държав. хазна. Закона за окр. свѣти въ насъ тоже забранява на чл. касиера да държи крупни суми въ окр. каса, а постѣпватъ ли окр. приходи и въ моментъ не сж явятъ нуждающи,

*) Заб. на Ред. Даваме мѣсто на горното опровержение безъ всѣкакви коментари, като запазваме правото си да се повтаримъ върху него.

договоритъ и чл. 25 отъ зак. за чиновницитъ, когато тѣ отъ неопитност, небрѣжие и непредпазливостъ извършатъ нѣкой врѣдоносенъ дѣяние и когато актътъ е притеснителенъ и сторенъ чрѣзъ злоупотрѣбление съ властятъ и прѣвишение границитъ на службата. Въ подобенъ случай държавний служитѣль граждански е лично отговоренъ и то поради туй, че е прѣскочилъ границитъ на порѣчението му, като пълномощникъ на държавата. Обстоятелството, че е дѣйствувалъ въ качеството си органъ на властятъ и за въ интересъ на държавата, не го оправдава. Въ тая смисълъ се е произнесалъ и Брюкс. Кас. Сждъ съ рѣшение отъ 25/2/1833 год.

4. Държавата, чрѣзъ своето законодателство, се стрѣми да създаде единъ правенъ порядъкъ, въ границитъ на който всѣка отдѣлна личностъ може свободно да се движи, да се развива, да работи; тя още издирва и посочва срѣдствата и начинитъ за постигане на своитъ цѣли и задачи; тя е длъжна за правилний вървежъ на управлението и редовний въртежъ на администрацията да поставя добри служители, които съ служебната си дѣятелностъ да не уврѣждатъ гражданитъ; иначе, освѣнъ другото, ще бжде длъжна да отговаря.

Държавата прѣдставлява обществото: 1) като гражданско лице спрямо другитъ лица и 2) като публична властъ по отношение управлениеитъ. Когато тя извършва актове, като гражданско лице (personne civile) има—казва Giron—права и интереси отъ такова естество, каквито иматъ и отдѣлнитъ граждани, съ които, правийки съглашения, се задѣлжава и които обвързва. Въ такива случаи и къмъ нея е приложимъ

трѣбва веднага да се внесатъ на хранение въ ковчежничеството, а истеглянието на суми обратно, става малко по-трудно.

А що се отнася до обвинението, че касиера билъ изплатилъ на нѣкои лица, доведени отъ самия Луковитски Народенъ Прѣдставитѣль, за да удостовѣри той лично, че сж гласували за «прогресивенъ човѣкъ», ще кажемъ, че това е една небивалица, защото членоветъ отъ пост. комисия нѣматъ честта да се числятъ къмъ партийния лагеръ на въпросния Народенъ Прѣдставитѣль, за да бждатъ толкова услужливи спрямо него, нито ги интересува тия нещастни кантонери, които отъ 1898 г. заплати дирятъ, за која листа сж гласували.

Клеветникътъ е повече опасенъ отъ змията, защото тя хапи само отблизо, а клеветникътъ много отдалечъ.

гр. Плѣвень,
27/III 902 год.

Съ почитание при Плѣвен.
Окр. Постоянна Комисия
чл. Секретаръ: П. Тодоровъ.

Уважаемий Г-нъ Редакторе,

Моля бждете тъй добръ да пимѣститъ въ единъ отъ най близкитъ броеве на уважаемия Ви в «Нова Струя» долнитъ ми нѣколко реда отнасящи се по една афера, разигравана въ тукашния Окр. Сждъ.

Работата се състои въ туй:

Нѣкой си Коста Наковъ, бившо кметъ въ с. Бѣжаново, Луковитска околия, отъ турско врѣме Радославистъ и приспособяющъ се къмъ всички съществуващи у насъ партии, билъ глобенъ отъ Плѣвенския Акцизентъ Надзиратѣль съ 9-10,000 лева по «закона на тютюна»—за контрабанда.

Помѣнатия кметъ уврѣненъ въ своята виновностъ, че ще бжди наказанъ отъ правосъдието, търсилъ другъ цѣръ. Намѣрилъ го—срѣцу прилично възнаграждение, разбира се—въ лицето на нѣкой си Карадонъ Каровъ, подсекретаръ при Плѣвенский Окр. Сждъ, извѣстенъ по подвизитъ си отъ тоя родъ и при други сждилища. Послѣдния намѣрилъ за благоразумно да унищожи горното фискално дѣло — за да отърве Коста Наковъ.

Горното съобщаваме подъ резерва; а втори пжтъ — подробно.

Надѣваме се, че правосъдието ще накаже тоя своеволникъ, защото слѣдствената властъ е влѣзла вече по диритъ му.

гр. Плѣвень 29/III 902 год.

И.

Х Р О Н И К А.

Демократическо безсилie Отъ нѣколко врѣме насамъ демократитъ около в. «Прѣпорецъ» сж захванали да четатъ житията на днешнитъ министри. Ние не знаемъ дали министерскитъ жития сж интересни за нашето общество и дали хвърлятъ извѣстна свѣтлина на днешното лошо положение, но въ всѣки случаи демократитъ сж много доволни отъ своята работа. Беззжбитъ и старитъ баби живѣятъ съ своитъ въспомѣнания и най-приятно имъ е да разправятъ за живота и дѣянията на своитъ ближни,

право, нѣма да бждатъ прѣдмѣтъ на разгледване, тъй като послѣднитъ съставляватъ ядката на надслова. Тука се има павидъ онази отговорност, която пропсича отъ дѣйствиата на длъжностнитъ лица, чрѣзъ които държавата функционира, управлява — направлява работитъ къмъ справедливополезна за нея и гражданитъ насока.

3. «Всѣко длъжностно лице отговаря за своитъ дѣйствия по службата си», казва чл. 165 отъ основний законъ. Тоя общъ принципъ е развитъ въ зак. за чиновницитъ, членове 25 и 46, отъ постановленията на които се вижда, какво тѣ подпадатъ подъ ударитъ на углавната отговорност и понасятъ гражд. отговорност, когато чрѣзъ незаконни дѣйствия и грѣшка, причиняватъ врѣда (пaгyбa). За извѣстни пжкъ чиновнически дѣйствия и държавата отговаря (чл. 58 п. 3 отъ Договор.). Въ случая думитъ «длъжностно лице» и «чиновникъ» трѣбва да се считатъ еднаквозначни и юридическото на тѣхъ опредѣление слѣдва да диримъ въ чл. 418 отъ пакъ законъ, защото другадъ такава дефиниция не намираме. По занимаемий насъ въпросъ ще се употребява термина «държавни служители» безъ да се прави нѣкакво различие въ *fonctionnaire public* и *officier public*, каквото се срѣща въ административното право на Франция и Белгия (Гледай *droit administratif* отъ Giron, § 229).

Чиновникъ е всѣки, който съ заплатата или безплатно, постоянно или врѣмено, по назначение или изборъ, е натоваренъ да върши държавна служба (чл. 418 отъ Н. З.); таквъ е всѣкий държавенъ служитѣль или агентъ, които, отъ името на държавата, изпълнява публична служба. Тѣхъ визира чл. 58 отъ

чл. 58 отъ договоритъ (1384 С. Civ) и то, защото въ това отношение въ полза на нея никакво исключение законътъ не прави. Държавата не поема върху си отговорност за дѣйствиата на служителитъ, когато тя дѣйствува като публична властъ за изпълнение на своята управителна миссия чрѣзъ своитъ пълномощници. По прилагане диспацията на чл. 58 п. 3 отъ договоритъ, квалификацията «упълномощитѣль» и «пълномощникъ» ограничено трѣба да се разбира.

Когато държавата въ качеството си на домакинка извършва извѣстни работи (градене сгради, фабрикуване орже, правене пжтища) чрѣзъ посрѣдството на пълномощници, работници и други, тя е отговорна за сторенитъ престѣпления и полупрестѣпления отъ тия лица, тъй като чрѣзъ казанитъ работи не се упражнява нѣкаква публична властъ. Това правило при много граждански преписи е прилаганъ отъ юриспруденцията (рѣш. на лиеж. окр. сждъ отъ 15/2/1883). При такива спорове отговорностъ за държавата има само тогава, когато работа се е извършвала подъ неинъ надзоръ и когато работоизвършитѣльтъ (причинитѣль на врѣдата) е избранъ отъ нея. Ако работата е дадена на прѣдприемачъ и работницитъ се наемани отъ него, държавата не отговаря. Явствува отъ изложеното, какво упълномощитѣльтъ отговаря за причиненитъ отъ пълномощника врѣди, когато туй е станало при изпълнение на служба, на която го е поставилъ, за която го е избралъ и която служба е изпълнявалъ въ зависимостъ отъ него.

(слѣдва).

когато почувствуват умствените си способности отслабени; тъй също и демократите около в. «Прѣпорецъ» безсилни прѣдъ толкова жизнени въпроси, които се налагат отъ днешното лошо положение на държавата и народа, ровятъ се въ миналото и отъ тамъ измъкватъ единъ по-единъ настоящите министри за да ни ги покажатъ. Вижда се, че способностите на «Прѣпорецъ» се заключаватъ само въ памѣтта и не е чудно, ако единъ денъ демократите додѣтатъ още единъ пътъ на властъ, захванатъ пакъ да се роватъ и критикуватъ миналото безъ да могатъ да помогнатъ съ нѣщо на настоящето. Свѣстете се г. г. демократи, станете хора на настоящето и бжджето, а не дѣйте бжди безсжби баби на миналото!

Кой дѣли собствеността. Въ сѣврѣменото общество часната собственостъ е прогласена за свещена и непрѣкосновена, но това никакъ не бърка на нѣкои хора да нарушаватъ нейната свещеностъ и непрѣкосновеностъ. Отъ врѣмето на Стамбулова държавните имоти се обърнаха на частни мушии и прѣдмети за подараци на всеразлични високопоставени лица. Прѣди нѣколко врѣме прогресивния министъръ Людскановъ, съ чие разрѣшение, не знаемъ и по чия воля пакъ, незнаемъ, даде държавната гора при с. Куртово-Конаре (Плов. околия) за развъждане на княжески птици. Обаче, царските слуги заградили и нѣкои частни имоти. Селяните възмутени отъ това нахално посегателство отиватъ, начело съ своя кметъ, и разрушаватъ княжеската ограда. По този случай княжеския интендантъ подалъ жалба до прокурора и иска наказанието на виновните, като казва, че селяните съ червенъ байракъ и съ вѣкътъ «долу княза» запазели своите имоти. Ний не знаемъ прокурора какъ ще погледне на това, но длъжностъ се налага на нашия независимъ печатъ да защити каузата на онеправданите селяни.

Празникътъ на сдружените учители. Въ Пондѣльникъ, 25 Мартъ, Плѣв. Уч. Д-во «Бр. Миладинови» послучай своя празникъ, даде музикално утро, също и въ Недѣля вечерта, 24 Мартъ, даде своята литературно-музикална вечеринка. Както вечеринката тъй и утрото излезе доста сполучливи и добри посѣтени отъ публиката. Държеха се двѣ сказки едната отъ Г. Стояновъ на вечеринката, другата отъ Ст. Велчевъ на утрото. И двѣтѣ сказки бѣха сполучливи и испроводени съ бурни ржкоплѣскания.

Въ пондѣльникъ слѣдъ обѣдъ около 80 души учителки и учители вкупомъ отидоха на фабриката «Св. Георги» и слѣдъ единъ малъ банкетъ, прѣкарна въ пѣсни и веселостъ, селските учителки и учители взеха сбогомъ отъ своите градски колеги и едните се опѣтиха къмъ село, а другите къмъ градътъ, доволни всички отъ веселото прѣкарвание на празникътъ.

Похвална инициатива.—Нѣколко поповски граждани сж всели инициативата за образуване на едно здружаване за птицевѣдство въ прѣдъ видъ на добрия износъ, който имаме отъ нѣколко години насамъ на птици и яйца. Пожелаваме добъръ успѣхъ на инициаторитѣ.

Безплатни сѣдии. Въ Русенский Окр. Сѣдъ има двѣ ваканти мѣста за членове, но и до сега не сж попълнени тѣзи мѣста както трѣбва, понеже имало достатъчно число кандидати за сѣдии, които можели да извършватъ прѣкрасно работата и отъ тѣхъ само единия получавалъ 80 лева, а другите още нищо.

Окръжното, съ което се запрѣщаваше даването на народ. училища за политически събрания, е вече отмѣнено отъ новия министъръ на народ. просвѣщение. Отмѣни се още единъ доводъ, съ който си служиха партизанските Окр. Уч. Съвети противъ несимпатичните учители. Добро начинание, но работата е, че всичките наши министри се спиратъ въ начало.

Пишатъ ни отъ градътъ, че прѣди нѣколко дена сж срутили хранилището на разни непотрѣбни и стари книжа при Окр. Управление безъ, обаче, да изгорятъ въпросните книжа, както това го изисква сенатарния редъ. Книжата сж били оставени и разграбени отъ дѣцата, а нѣкои продадени и на бакалитѣ. Ка- то имаме въ прѣдъ видъ, че подобни стари книжа сж разносници на различни заразители болѣсти, обрачаеме вниманието на сенатарните власти въ градътъ ни да взематъ мѣрки

за да издиратъ продадените книжа по бакалитѣ и заедно съ останалите при окр. управление да ги изгорятъ.

Пишатъ ни отъ Видинско, че прѣди нѣколко врѣме учителите отъ Брѣгово и Новоселци сж позивали на гости сръбските учители отъ Тимокъ. На тържеството е дадено простъ приятелски характеръ, не е имало тостове за никакви царски глави, имало е само тукъ-тамъ въ рѣчитѣ на нѣкои малко нѣско панславизмъ. Добро впечатление сж направили рѣчитѣ на прѣдсѣдателя на конференцията на бъл. учители, на Г-ца Поповичъ отъ Неготинъ и на Г-ца Циганчова.

Знаменития сливенски герой г-нъ Цухлевъ, понастоящемъ директоръ на Вид. Дѣв. Училище, пакъ се е отличилъ съ своите сливенски похождения. При срѣщата на сръбските и българските учители и учителки отъ Видинския край, милостта му е каралъ г-ците учители да му сѣдатъ на колѣното, при раздѣлата съ сръбските учители прѣдавалъ въздушни цалувки на г-ца Поповичъ, сръб. учителка, а прѣди това по пътя за р. Тимокъ си позволявалъ любовни волности. Този сжция човѣкъ, прѣди- да извърши своите мерзости, е държалъ тостъ въ полна на славянството, за възтържествуване на славянската идея, противъ чужденците. Добре, че около р. Тимокъ е нѣмало мастилници, иначе г-нъ Цухлевъ се е излагалъ на голѣмъ рискъ.

Както се научаваме по тѣзи дѣла на г-нъ Цухлевъ учителите сж взели резолюция. Длъжностъ е на министерството да се заинтересува за дѣлата на този възпитател и му покаже гдѣ е неговото мѣсто. Чакаме!

Синдиктъ на Плѣвненското Спестовно Акциов. Д-во „НИВА“

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 103

Синдиктъ на Плѣвненското Спестовно Акционерно Земледѣлческо Дружество «Нива» извѣства на Г. Господа Интересующите се, че на 25 Априль тази година отъ 9 часа сутрѣнта до 5 часа послѣ обѣдъ въ дружественото помѣщение ще се продаватъ на публиченъ търгъ съ явнъ наддавание 90 безименни акции отъ сжщото дружество, оцѣнени по 100 лева едната, отъ които: 1) четири на Дано Тодоровъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 2643, 2644, 2645, 2646; 2) четири на Цвѣтанъ Ликовъ Чушкара отъ гр. Плѣвень подъ № № 820, 821, 823 и 824; 3) три на Цвѣтанъ Петровъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 895, 896 и 897; 4) една на Рето Маловъ отъ с. Крушовица подъ № 603; 5) петъ на Петко Трифоновъ Бешлиевъ отъ с. Ясенъ подъ № № 1420, 1421, 1422, 4976 и 4977; 6) една на Никола Гановъ отъ с. Тръстеникъ подъ № 1159; 7) три на Илия Георгиевъ Пордински отъ гр. Плѣвень подъ № № 2089, 2090 и 2091; 8) седемъ на Капитанъ Петръ Д. Влаховъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220 и 2221; 9) петъ на Хараламби М. Гюлгелиевъ отъ г. София подъ № № 1996, 1997, 1998, 1999 и 2000; 10) двѣ на Тодоръ Пешовъ отъ с. Брѣстовецъ подъ № № 4674 и 4675; 11) петъ на Священникъ Димитръ П. Кутевъ отъ с. Пординъ подъ № № 1708, 1709, 4414, 4415 и 4416; 12) три на Тачо Н. Койчовъ отъ Плѣвень подъ № № 2893, 2894 и 2895; 13) три на Пенка Найденова отъ гр. Плѣвень подъ № № 2977, 2978 и 2979; 14) двѣ на Цано Николовъ отъ гр. Ловечъ подъ № № 1849 и 1850; 15) десетъ на Петръ К. Ивановъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 1145, 1474, 1475, 1866, 2286, 2287, 2297, 2298, 2299 и 2703; 16) двѣ на Христо М. Поповъ отъ гр. Плѣвень подъ № 1723 и 1724; 17) двѣ на Ячо Петковъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 2375 и 2376; 18) три на Първанъ Заковъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 4131, 4132 и 4133; 19) една на Беко Ивановъ отъ с. Учендолъ подъ № 286; 20) четири на Священникъ Кръстю Поповъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 3713, 3714, 4715 и 3716; 21) шестъ на Василь Ив. Кунчовъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 831, 832, 833, 834, 835 и 3027; 22) една на Никола Глигоровъ отъ с. Тръстеникъ подъ № 25; 23) двѣ на Ламби Тодоровъ отъ гр. Плѣвень № 2166 и 2167; 24) петъ на Пенчо Тодоровъ отъ с. Ясенъ подъ № № 4968, 4969, 4970, 4971 и 4972; 25) четири на Илия Г. Карабашевъ отъ гр. Плѣвень подъ № № 505, 506, 507 и 508; 26) двѣ на Тодоръ Петровъ отъ с. Писарово подъ № № 1316 и 3393.

Акциите сж оставени отъ горѣпоменатите като залогъ срѣщу дълговетѣ имъ къмъ Дружеството по обвѣзателства и се продаватъ за покриване тѣзи имъ дългове.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Който г. Господа желаятъ да купятъ горните Акции могатъ да се явятъ да конкуриратъ на определенъ день и часъ.

Ако на този търгъ не се явятъ конкуренти да наддаватъ, тогава ще се обяви втори търгъ за 3 Май т. г. гр. Плѣвень, 27 Мартъ 1902 г.

Синдиктъ: **Димитръ Н. Желѣзаровъ.**

Плѣвень, Печатница на Т. Хр. Бърдаровъ

Обявления отъ Сѣд. Приставъ.

№ 4399

Извѣствамъ, че отъ 5 Априль до Май 6 т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующите недвижими имоти находяще се въ Плѣвненското землище, а именно:

I Имота на Ефтимъ Д. Петровъ

1) Лозе въ мѣстността «Бала Баиръ» отъ 8 декара оцѣнено за 70 лева

II Имота на Василь Х. Нешковъ.

1) Лозе въ мѣстността «Кара-Геоза» отъ 8½ декара оцѣнено за 74 лева.

Горните имоти не сж заложени продаватъ се по възисканието на Плѣвненската Земл. Каса за 150 л. зл. лихвите и разноските по изпълнителния листъ № 4124 на I Плѣвненский Мироний Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледяването книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плѣвень, 27 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 867/98 год.

1—1

I Сждебенъ Приставъ: Ив. Бутиловъ

№ 3563

Въ допълнение на обявлението ми отъ 4/III 1900 год. подъ № 1949 публикувано въ мѣстния вѣстникъ «Плѣвненский Гласъ» брой 18/900 извѣствамъ на интересующите се, че отъ 19 Априль до 20-ий Май — 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ, ще се произведе втора публична продажна на слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Мирчо Кондовъ отъ с. Брѣстовецъ, продаватъ се по искътъ на хазната.

1) Бранище, мѣст. «Дѣлгини» 15 дек.

2) Ливада мѣст. «Брѣста» 1½ дек — 5 лева.

Наддаването ще почне на имота по първия пунктъ отъ цѣната, която даде първия купувачъ, а на втория по първоначалната цѣна. — гр. Плѣвень, 15/III 1902 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 4016

Извѣствамъ, че отъ 19 Априль до 20 Май 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Биволарското землище:

1) Къща (землянка) съ дворъ отъ 1½ дек. въ с. Биволари — 20 лева;

2) Нива мѣст. «Припека» 8 дек. — 16 лева.

3) Нива мѣст. «Припека» 123 дек. — 25 лева.

4) Нива мѣст. «Припека» 92 дек. — 18 лева.

5) Нива мѣст. «Глоджака» 52 дек. — 10 лева.

6) Нива мѣст. «Глоджака» 43 дек. — 8 лева.

7) Нива мѣст. «Глоджака» 20 дек. — 40 лева.

8) Нива мѣст. «Задъ Орловица» 8 дек. — 16 л.

9) Нива мѣст. «Чепинско Селище» 7 дек. — 14 л.

10) Нива мѣст. «Вървущката» 11 дек. — 22 лева.

11) Нива мѣст. «Друмма» 123 дек. — 25 лева.

12) Нива мѣст. «Могила» 82 дек. — 16 лева.

13) Нива мѣст. «При барата» 232 дек. — 46 л.

14) Нива мѣст. «При барата» 63 дек. — 12 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Кръстю Пековъ отъ с. Биволаре има и други заприщания, продаватъ се по възисканието на Христо Ив. Мускуровъ повър на Никола Хр. Цирковъ отъ гр. Плѣвень за 552 л. 50 ст. по дѣло № 447/97

Плѣвень 27/III 1902 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 4015

Извѣствамъ, че отъ 19 Априль до 20 Май т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующите недвижими имоти, находящи се въ Биволарското землище:

1) Нива, мѣст. Пчелина 15 дек. — 30 лева.

2) Нива мѣст. «Тръстенишки пѣтъ» 38 дек. — 76 лева.

3) Нива мѣст. «Припѣка» 15 дек. — 30 лева.

4) Нива мѣст. «Лозята» 19 дек. — 38 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Димитръ Г. Порѣдовъ отъ с. Биволаре, не сж заложени, продаватъ се по възисканието на Христо Ив. Мускуровъ повър на Никола Хр. Цирковъ отъ гр. Плѣвень за 75 л. 80 ст. по дѣло № 1717/901

Плѣвень 27 Мартъ 1902 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 4391

Извѣствамъ, че отъ 5 Априль до 6 Май 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующите недвижими имоти а именно:

1) Къща въ гр. Плѣвень едноетажна съ двѣ стаи за живѣне и едно ханиво за, стара ниска постройка оцѣнена за 200 лева.

2) Едно Лозе въ Плѣвненското Землище въ мѣстността «Акчара» отъ 1 декаръ и 8 ара оцѣнено за 5 лева.

3) Една орница въ сжщото землище въ мѣстността «Орта Баиръ» отъ 1 декаръ и 5 ара оцѣнено за 5 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Хасанъ Алневъ отъ гр. Плѣвень, не сж заложени, продаватъ се по възисканието на Плѣвненската Земледѣл. Каса за 50 л. — ст. лихвите и разноските по изпълнителния листъ № 310 на Плѣвненский Мироний Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледяването книжата и наддаването може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плѣвень, 26 Мартъ 1902 год.

Дѣло № 300/901 год.

Сждебенъ Приставъ: Иванъ Бутиловъ

Редакторъ: Юр. Юрдановъ.